

for Statsindkomstskatten maa have tænkt sig en Indtægt omtrent af denne Højde, og tænke vi os fremdeles, at hele denne Indkomst er indvunden som et 5 pCt. Udbytte af en Aktiekapital paa $\frac{1}{2}$ Mill., og yderligere, at alle mulige Arter af Tillæg ere komne til Anvendelse i deres videste Udstrækning —, kunne vi dog under ingen Omstændigheder naa op til en Skat paa mere end godt $32\frac{1}{2}$ pCt. i Stedet for de 38 pCt., som det ærede Medlem regnede med, og saa maa vi erindre, at dette er et Tilfælde, som ingen Sinde kan forefalde i det virkelige Liv, fordi det kun er konstrueret som et rent abstrakt Eksempel paa, hvilke Konsekvenser det er muligt at tænke sig, hvis disse Love vedtages. En saadan Kapitalist som den, det ærede Medlem skildrede os, eksisterer overhovedet ikke i det virkelige Liv, han er kun et Tankeeksperiment, et Hjernefoster. Thi den virkelig Skattebyrde vil altid, tror jeg, selv for de allerrigeste falde langt ned under denne Grænse. At Skatteevnen hos de mest velstillede skulde være anstrengt til det yderste, saa at de ikke kunde taale yderligere Fordringer, er en af de overspændte Forestillinger, som kun have hjemme i Fantasiens Verden. Selv om man gik til en Forøgelse af Formue- og Indkomstbeskatningen som den, jeg før tillod mig at skitsere, vilde der sikkert være et godt Stykke igen, inden man naaede denne Grænse.

Jeg har i disse Bemærkninger søgt at fælde en rent objektiv Dom over det foreliggende Forslag til en Indkomst- og Formueskat, saaledes som vi efter vort Synspunkt nødvendigvis maa bedømme det, hvis vi betragte det isoleret, løsrevet fra den Sammenhæng, hvori det staar. Naar jeg ser paa Forslaget, isoleret i den Skikkelse, hvori det er forelagt, anser jeg det for at være absolut ufyldstgørende. Det rummer Tilbageskridt, som vi umuligt kunne acceptere, og de Fremskridt, det indeholder, ere alt for svage, alt for lidt vidtgaende til, at vi kunne akkviescere ved dem, og der er Træk i Forslaget saa uoplyste, saa umotiverede, at vi endnu ikke kunne tage Stilling til dem. Men der er paa den anden Side enkelte Skridt i den rigtige Retning, enkelte virkelige Forbedringer, som jeg anerkender, og som bevirke, at Forslaget, saa utilfredsstillende det end er, dog kunde være blevet

et Grundlag for en Forhandling, der maaske kunde være endt med et positivt Resultat, som i nogen Grad vilde have tilfredsstillet os. Saaledes kunde det være blevet, hvis ikke Forslaget stod i den Sammenhæng, hvori det staar.

Men jeg kan sige, at var end Forslaget i sig selv betydeligt mere tilfredsstillende for os, vilde det dog i den Forbindelse, hvori det optræder, ikke kunne paaregne Sympati fra vor Side. Af to Grunde. For det første, fordi dets Formaal er at skaffe Midler til at udfylde de Huller i Statshusholdningen, som Militarismen har foraarsaget. Vi have intet Medansvar for disse efter vor Mening skadelige og urimelige Udgifter og følgelig heller ikke noget Medansvar for den finansielle Misère, de have fremkaldt. Det vilde være at handle mod det Program, hvorpaa vi ere valgte, hvis vi vilde give os til at støtte Bestræbelser for at skaffe Midler til Militarismens Opretholdelse, naar der ikke samtidig fra Regeringens Side blev udfoldet alvorlige Bestræbelser for at bringe de militære Udgifter ned. For det andet vilde vi ikke kunne møde dette Lovforslag med Velvillie, fordi det kun staar som et Led i en Kæde, der i øvrigt bestaar af Øl- og Brændevinsskatten og forskellige andre Afgifter, hvis udbytteriske Karakter er fuldkommen utilsløret. Det er fra disse andre Lovforslag, at det foreliggende Forslag henter sin rigtige Belysning. Det er i Belysning fra Øl- og Brændevinsskatten og Cigarettskatten osv., at vi maa bedømme dette Forslag.

Jeg opfatter den Rolle, som Indkomst- og Formueskatten er bestemt til at spille indenfor Regeringens Skattelovstragedie eller Skattelovskomedie, hvad man nu vil kalde det, som først og fremmest at være den at trække Øl- og Brændevinsskatten gennem dette høje Ting. Det er dens fornemste Mission. Der er sikkert adskillige af Regeringspartiets Medlemmer, der kun med den største Modstræben, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, give deres Stemme til Øl- og Brændevinsskatten, og i hvis Øren den Udtalelse, der forleden Dag stod i det Blad, der udgives af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen): „Bedrageri mod de demokratiske Anskuelser“ stadig klinger. For dem skal Indkomst- og Formueskattens Forhøjelse tjene